

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Dr. Szenthe Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szenthe Zsolt ügyvéd) által képviselt felperesnek jogi előadó által képviselt Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon 26.M.1428/2009. számon indított és a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 2009. október 8. napján hozott 26.M.1428/2009/4. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 26.M.1428/2009/4. számú ítéletét hatályában fenntartja azzal, hogy az elsőfokú bírósági eljárás illetékét a magyar állam viseli.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

A Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság a 2009. február 11-én kelt határozatával a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. tv. (továbbiakban: Ebtv.) 67. §-a alapján, S. A. 2007. szeptember 18-án bekövetkezett balesetével összefüggésben a határozat kibocsátásáig folyósított 114.061 forint baleseti ellátás, továbbá 2009. március 1-jétől az igényjogosultság fennállásáig a sérült részére nyújtandó és az időközi emelésekkel számított baleseti ellátás megfizetésére kötelezte a Kft-t.

A határozat indokolása szerint a baleset úgy következett be, hogy az üzletvezető helyettesként dolgozó sérült segédeszköz nélküli kézi anyagmozgatásban vett részt a Kft. által bérelt bolt raktárhelyiségében. A rakodás egy rámpa nélküli teherautóról történt, úgy hogy a sofőr az árut átrakta az áruátvevő helyre. S. A. az egyik 25 kg-os televízió készüléket emelte fel a földről, amikor véletlenül rosszul lépett és leesett az 1,6 méter magas rakodó területről.

A határozat szerint a baleset azért következett be, mert a megtérítésre kötelezett megszegte a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. tv. (továbbiakban: Mvt.) 28. § (1) bekezdését, 40. § (1) bekezdését, 54. § (1) bekezdésének a) pontját és a munkahelyek munkavédelmi követelményeinek minimális szintjéről szóló 3/2002.(II.8.) SzCsM-EüM együttes rendelet 12. § (1) bekezdésében foglaltakat a leesés elleni védelem és a munkafolyamat megfelelő megválasztásának elmulasztásával. A munkáltató az Mvt. 26/A. § (1) bekezdését továbbá a közlekedési baleset-elhárító és egészségvédő óvórendszabályról szóló 2/1972.(MK.6) KPM rendelet IV. Anyagmozgatás, anyagtárolás c. fejezete 4.12.3 pontjában foglaltakat, illetve a munkahelyen alkalmazandó biztonsági és egészségvédelmi jelzésekről szóló 2/1998.(I.16.) MüM rendelet 2. § (2) bekezdését, 11. § (1) bekezdését és a fentebb jelzett 3/2002.(II.8.) SzCsM-EüM együttes rendelet 12. § (1) bekezdését azzal szegte meg, hogy a baleset bekövetkezésekor a leesés veszélyére figyelmeztető jelzéseket sem festettek fel.

A Kft. a társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt előterjesztett keresetében a megtérítési határozat hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint minden szükséges intézkedést megtett a veszélyek csökkentése és a rakodás biztonságossá tétele érdekében. A baleset elhárításához szükséges rámpa létesítését a tulajdonos önkormányzat akadályozta meg, ezért a baleset bekövetkezéséért nem a felperest, hanem az önkormányzatot terheli a felelősség.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult azzal, hogy az Ebtv. 67. §-án alapuló munkáltatói felelősség nem hárítható át a tulajdonos önkormányzatra.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a 26.M.1428/2009/4. számú ítéletével elutasította a keresetet. Arra hivatkozott, hogy a társadalombiztosítási határozatban megállapított tényállást a felperes nem vitatta és az alapján megállapíthatóak a balesettel okozati összefüggésben álló munkavédelmi szabálytalanságok. Utalt arra, hogy az önkormányzat magatartása nem mentesíti a felperest az Ebtv. 67. §-a szerinti felelősség alól. A Legfelsőbb Bíróság KK. 25. számú állásfoglalásának alkalmazására a munkaügyi bíróság ítélete szerint azért nem volt lehetőség, mert a felperes nem

bizonyította, hogy kizárólag a sérült szegte meg a balesettel összefüggő munkavédelmi szabályokat.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen a kereseti kérelme szerinti határozat meghozatalát, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a munkaügyi bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint a munkaügyi bíróság a KK. 25. számú állásfoglalásban foglalt feltételek fennállása ellenére nem mentesítette a felelősség alól, mivel nem vette figyelembe, hogy mindent megtett a baleset elhárítása érdekében és a munkavédelmi kötelezettségeit is teljes körűen teljesítette. A szükséges biztonsági berendezések kialakítását az önkormányzat akadályozta meg, ezért őt terheli a felelősség a baleset bekövetkezéséért. A BH 2005/372. számú eseti döntés alapján arra hivatkozott, hogy az óvintézkedéseket kizárólag a sérült munkavállaló szegte meg és a balesetet a felperes nem tudta megakadályozni.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján - tárgyaláson kívül - bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Ebtv. 67. § (1) bekezdése értelmében a foglalkoztató köteles megtéríteni az üzemi baleset vagy foglalkozási megbetegedések miatt felmerült egészségbiztosítási ellátást, ha a baleset vagy megbetegedés annak a következménye, hogy ő vagy megbízottja a reá nézve kötelező munkavédelmi szabályokban foglalt kötelezettségének nem tett eleget, illetőleg ha ő vagy alkalmazottja (tagja) a balesetet szándékosan idézte elő.

A hivatkozott jogszabály rendelkezése alapján megállapítható, hogy a jogalkotó a munkavédelmi szabálytalansággal összefüggő balesetért fennálló felelősséget kizárólag a munkáltatóra hárítja. A Legfelsőbb Bíróság KK 25. számú állásfoglalása - és ezzel összhangban a felperes által hivatkozott eseti döntés - azt tartalmazza, hogy az óvórendszabály elmulasztása objektív jellegű, amely megvalósul, ha a munkáltató a balesetelhárító vagy egészségvédő óvórendszabályt nem tartotta meg, vagy az óvintézkedést elmulasztotta. Amennyiben ezzel összefüggésben baleset történik, nincs jelentősége a sérült közrehatásának, illetve az Mvt. 103. § (1) bekezdése b) és c) pontjaival ellentétes magatartásának sem. A munkáltató csak abban az esetben mentesülhet, amennyiben kizárólag a sérült szegte meg a balesettel összefüggő munkavédelmi szabályokat. Mindebből következően harmadik személy magatartása az Ebtv. 67. §-a szerinti felelősség fennállását

nyilvánvalóan nem befolyásolhatja különös tekintettel arra, hogy a tárgyi jogviszony csak a peres felek között állt fenn.

Peradat, hogy a felperes már a baleset előtt folytatott levelezésében is elismerte, hogy a rakodás körülményei rendkívül balesetveszélyesek. A felperes a perben és a felülvizsgálati eljárásban sem vitatta a fizetési meghagyás szerinti tényállást, azonban a megállapított munkavédelmi szabálytalanságokat az önkormányzat terhére kérte értékelni.

A Legfelsőbb Bíróság ezzel összefüggésben a következőkre mutat rá. Az egészséget nem veszélyeztető, biztonságos munkafeltételek létrehozása az Mvt. értelmében a munkáltató kötelezettsége. Erre tekintettel a felperesnek haladéktalanul meg kellett volna szüntetnie a rakodással kapcsolatos veszélyhelyzetet, adott esetben a munkavégzés megtiltásával. A felperes azonban ismerve a munkavégzés körülményeinek veszélyességét a konkrét rakodási folyamat biztonságossá tétele, illetve a munka beszüntetése érdekében nem tett intézkedést. E mulasztás megvalósítja a balesettel összefüggő munkáltatói szabálytalanságot, amely kizárja a felperes felelősség alóli mentesítését.

Mindezeket figyelembe véve a munkaügyi bíróság helyesen állapította meg a tényállást és abból a jogszabálynak megfelelő következtetést vont le a felperes felelősségének fennállását illetően. A Legfelsőbb Bíróság ezért a Pp. 275. § (3) bekezdés alkalmazásával a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A pernyertes alperes nem igényelt perköltséget, ezért e tárgyban a Legfelsőbb Bíróság mellőzte a határozathozatalt Pp. 78. § (2) bekezdése alapján.

A munkaügyi bíróság a pervesztes felperest kötelezte az eljárási illeték megfizetésére. Az Ebtv. perbeli időpontban hatályban volt 75/A. §-a értelmében az egészségbiztosítási ellátások iránti igények érvényesítésével kapcsolatos eljárások illeték- és költségmentesek. Erre tekintettel az eljárási illetéket az állam viseli.

A jogerős ítélet jogszabállyal ellentétes rendelkezését a Legfelsőbb Bíróság hivatalból a jogszabálynak megfelelően változtatta meg és akként rendelkezett, hogy az elsőfokú eljárás és a felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

Budapest, 2011. január 24.

. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Patassyné dr. Dualszky
Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

bírósági írnok